

La Responsabilitat del Teatre Amateur

per J. B. XURIGUERA

Tothom sap que el Teatre Romea va a convertir-se en un cinema. La gloriosa escena, gresol de la nostra comèdia, desapareixerà dins de poques setmanes i, amb ella, es posarà fi a una història centenària de producció teatral catalana.

Quantes obres representatives han romogut allí el nostre entusiasme? Quants autors s'hi han consagrat i han guanyat amb llur producció una dignitat internacional? Quants actors han passat per les seves taules, alguns dels quals han aconseguit la més alta glòria?

El Teatre Romea ha estat, junt amb el vell Teatre Principal, el marc fidel dels nostres valors escènics més sòlids i elevats. Sense ell sembla ara que ens quedem orfes, desapareix el nexa i la llum de tota la nostra comèdia i ens veiem de cop i volta dispersats i en un sensible desordre espiritual.

Sense el Teatre Romea, la nostra escena haurà de desplaçar-se i cercar refugi en les Agrupacions Teatral d'Aficionats. I aquestes tenen un deure solemne i inapel·lable d'acollir-la, oferint-li entusiàsticament les seves mans amoroses.

A partir d'aquest moment la responsabilitat del Teatre Amateur creix i s'aganta. Potser no se n'adona encara, perquè no estava acostumat a aixecar la mirada i considerar la seva obra com un complement de l'escena dita professional. Però aquesta responsabilitat apareix avui ben palesa i no es pot negar la seva evidència.

El Teatre Amateur ha de prendre des d'ara al seu càrrec el cos malalt del teatre català, i nodrir-lo amb totes les forces per conservar-li la vida.

Sense teatre d'estrenes i amb els nostres actors professionals descohesionats i sense estimul ni grans entusiasmes, tota la responsabilitat de la conservació de la nostra escena recau sobre el Teatre Amateur.

A l'aixecar la nostra veu ens permetem llençar un advertiment:

Que els grups escènics amateurs en tinguin consciència. Llur nombre important i l'activitat incansable que demostren són una garantia sòlida del pervindre del nostre teatre. Totes les agrupacions teatrals de Barcelona i d'arreu de Catalunya no han d'oblidar que els nostres valors dramàtics reposen en elles, que resten avui els dipositaris del nostre tresor escènic. I han d'acollir en endavant la nova producció, i ajudar a germinar de nou la llavor de la renovació i conservació de la nostra escena.

Que els directors dels grups teatrals ho tinguin present. Llur treball serà avui més delicat que mai. Al programar i també en la seva labor de dirigir les representacions, han de saber que participen directament en l'obra de mantenir el prestigi del nostre teatre.

I ara uns mots sobre FESTA. Avui més que mai la nostra Entitat té una missió delicada a complir, és a dir, ha de mantenir la cohesió de tots els elements que intervenen en el Teatre, veïllar per salvar el passat i esforçar-se en fomentar i en vigorir l'obra teatral moderna, fent possible l'obra futura.